

[N. P. Nielsen.]

Det er min Opfattelse efter det Kendskab, jeg har dels til disse Kommuner og dels til de Virkninger, Forslaget vil faa for dem, at det ikke vil kunne siges, at denne Bestemmelse vil bringe nogen Kommune ud i økonomiske Vanskeligheder.

Det i § 24 foreslaaede, for hele Landet fælles Erhvervsskatteudvalg til Afgørelse af Klager vil jeg meget anbefale, at Rigsdagen giver sin Tilslutning. Vi har nu et Udvalg i hvert Amt, men denne Nyordning vil være særdeles formaalstjenlig, idet Afgørelserne, der der træffes, vil blive truffet efter en ensartet Linie, og det er ogsaa en Fordel, at Landsoverskatteraadet repræsenteres i dette Udvalg.

I §§ 27 og 28 angives, hvorledes Erhvervsskatten beregnes, og hvorledes der gives Fradrag i den paagældende Kommuneskat. Ved Beregningen af Erhvervsskatten bliver det afgørende, hvorledes Opholdsskatten beregnes i Erhvervskommunen, altsaa med Børnefradrag og Forhøjelser og Nedsættelser, som benyttes i denne, medens der for den mindre Skatteyder med Indtægter op til 11 000 Kr. sker saadanne Fradrag, at de efter min Opfattelse maa siges at faa en Skat, der staar i rimeligt Forhold til de Udgifter, de paafører Kommunen.

Det vil ses af de Eksempler, der medfølger i Bilaget, at det i Særdeleshed er Skatteydere med Erhverv i Kommuner med høj Ligningsprocent, der har Ophold i Kommuner med lav Ligningsprocent. Disse Kommuner faar Forøgelse af deres Skatteindtægt, medens de efter den nugældende Ordning faar mindre af de paagældende Skatteydere; men naar man har tilsigtet det, man har, er det jo en naturlig Følge heraf.

Den foreslaaede Forhøjelse af Selskabsbeskatningen fra 3 til 5 pCt. vil man sikkert i Kommunerne hilse med Tilfredshed. Jeg mener ikke, der med Rimelighed kan indvendes noget herimod fra Selskabernes Side. Mange Selskabers Virksomhed paafører Kommunerne store kommunale Udgifter til Skolevæsen og sociale Foranstaltninger paa Grund af de mange til Virksomheden knyttede Arbejdere med ringe Skatteevne. Ligeledes vil en Række Kommuner, i hvilke Selskaber har haft Hovedkontorer, føle sig tilfredsstillet ved Forhøjelsen af Maksimum fra 2 000 til 3 000 Kr. i det Lønningsbeløb, der kommer i Betragtning, naar Skatten skal fordeles mellem flere Kommuner.

Et gammelt Spørgsmaal, som der ikke i Udvalget kunde opnaas Enighed om, og som Indenrigsministeriet heller ikke har

fundet Anledning til at røre ved, er Spørgsmaalet om Erhvervsskat af Direktørgager, hvor de paagældende Selskaber har Hovedkontor i en anden Kommune end den, hvor Virksomheden forefindes. Det er jo saadan, at med de moderne Samkvemsmidler, Automobile, Telefon o. s. v., er det meget almindeligt, at Direktøren kan lede sin Virksomhed fra et Hovedkontor ved at være der nogle Timer daglig; men paa Grund af, at den paagældende formelt er knyttet til Hovedkontoret, faar den Kommune, hvor Virksomheden ligger, efter den nugældende Lovgivning ikke Adgang til at erhvervsbeskatte den paagældende Direktørgage. Dette finder man i en saadan decideret Fabrikskommune urimeligt og uretfærdigt, og det vilde glæde mig, om Rigsdagen kunde finde en Ordning af dette Spørgsmaal.

I § 42 er Bestemmelsen om Tilbageholdelse af Lønninger skærpet, idet det er foreslaaet at udvide den ogsaa til gifte Skatteydere. Efter den nugældende Ordning kan det paalægges Lønudbetalere at tilbageholde indtil $\frac{1}{3}$ af gifte Skatteyders Løn. Det foreslaas nu, at der skal kunne tilbageholdes ved hver Lønudbetaling indtil $\frac{1}{6}$ ogsaa af de gifte Skatteyders Løn. Forholdene har udviklet sig saaledes, ved at der gives betydelige Nedsættelser og Henstand med Betaling af Skat paa Grund af særlige Forhold, Sygdom, Arbejdsløshed o. s. v., at man nødigt benytter sig af den i øvrigt meget humane Udpantningsret, og at der i Stedet er indført et, tør jeg nok sige, storstilet Afbetalingsystem; men det vanskeliggøres ved, at Personer, som har samme Skatteevne som andre, søger at frigøre sig for deres Forpligtelser. Jeg tror, det foreslaaede er en Retfærdighedshandling over for de pligtopfyldende Skatteydere. Ogsaa Skærpsen i Arbejdsgivernes Ansvar for Tilbageholdelsen vil blive paaskønnet. I øvrigt vil jeg paastaa, at denne Skærpselse, denne Udvidelse af Tilbageholdelsen til at gælde ogsaa for gifte Skatteydere ofte kan blive en Lempelse, idet man ved den Fremgangsmaade, som adskillige Kommuner maa benytte sig af, at beslaglægge Fortjenesten, Arbejdslønnen, i Henhold til den gældende Lov nu kan gøre dette for en større Del af Beløbet, end man vil kunne efter Lovforslaget her, hvorefter der kun skal tilbageholdes indtil $\frac{1}{6}$ af den paagældendes Løn.

Den nye Bestemmelse om, at Kommunerne som Tvangsinddrivelsesmiddel kan anvende Afbrydelse af Levering af Gas og Elektricitet, maa man se paa den Baggrund, at det vil være uretfærdigt, at man har en Tilbageholdelsesret som den lige